

امدادگران ما مظهر صفات انسانی و انسان دوستی هستند

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای ی در دیدار اعضای ستاد برگزاری کنگره ملی شهدای امدادگر، امدادگران را مظهر صفات انسانی و انسان دوستی دانستند.

حضرت آیت الله خامنه ای ی در دیدار اعضای ستاد برگزاری کنگره ملی شهدای امدادگر، امدادگران را مظهر صفات انسانی و انسان دوستی دانستند.

به گزارش خبرگزاری مهر، بیانات رهبر انقلاب اسلامی در دیدار اعضای ستاد برگزاری کنگره ملی شهدای امدادگر که دو روز پیش یعنی روز دوشنبه ۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۴ برگزار شد، عصر امروز در محل برگزاری این همایش منتشر شد.

حضرت آیت الله خامنه ای در این دیدار امدادگران را مظهر صفات انسانی و انسان دوستی دانستند و با اشاره به لزوم استمرار روحیه از خودگذشتگی و انسان دوستی ملت ایران، از طریق فرهنگ سازی تأکید کردند: نقطه مقابل این روحیه، جنایت ها و وحشیگری های رژیم صهیونیستی در غزه و حمایت غرب از آن است که ایستادگی در مقابل این خونخواری ها و جبهه باطل وظیفه همگانی است.

ایشان با اشاره به گزارش ستاد کنگره درخصوص ابتکاراتی همچون تولید کتاب، فیلم و بازی های رایانه ای مرتبط با شهدای امدادگر، گفتند: صرف تولید این آثار خوب و شوق آفرین، کافی نیست بلکه باید کاری کنید که این تولیدات حداقل ۲۰ میلیون مخاطب پیدا کند.

رهبر انقلاب ورود جوانان با انگیزه و مبتکر به بخش های مختلف همچون صنعت، سیاست، سازندگی، ادبیات و هنر را باعث رقم خوردن پیشرفت های کنونی برشمردند و افزودند: با وجود جوانان با همت و پر انگیزه هیچ کار نشدنی در کشور وجود ندارد.

حضرت آیت الله خامنه ای گفتند: امدادگران در زیر باران گلوله، تنها به فکر نجات دیگران بودند نه حفظ خود و روحیه شگفت انگیز ایثار در آنان به حدی بود که گاهی حتی به اسیران مجروح دشمن نیز کمک می کردند که این رفتار، نقطه ی مقابل دنیای بیگانه از انسانیت است.

ایشان فعالیت فداکارانه پزشکان و پرستاران در بیمارستان های صحرایی نزدیک خطوط مقدم در دوران دفاع مقدس را جز با زبان هنر قابل توصیف ندانستند و با انتقاد از کوتاهی در معرفی کارهای بزرگ فرزندان ملت ایران به جهانیان، افزودند: در حالی که برخی کشورهای فاقد تاریخ و قهرمان، قهرمانان ساختگی خود را با تبلیغات فراوان معرفی می کنند، ما باید قهرمانان واقعی خود را معرفی و به فرهنگ عمومی تبدیل کنیم تا معلوم شود امداد و کمک، وظیفه ای اسلامی و انسانی است و باید به صورت مستمر، در همه نسل ها تداوم یابد.

رهبر انقلاب نقطه مقابل روحیه ایثار و امداد را خوی و رفتار وحشیانه جنایتکاران صهیونیست در حمله به آمبولانس ها، بمباران بیمارستان ها و کشتار بیماران و کودکان بی دفاع دانستند و گفتند: امروز اداره دنیا به دست این حیوانات انسان نما است و جمهوری اسلامی وظیفه خود می داند که در مقابل این وحشی گری ها و خونخواری های آنها ایستادگی کند.

حضرت آیت الله خامنه ای با تأکید بر اینکه اعتراض به جنایات علیه غیرنظامیان وظیفه ای همگانی است، افزودند: این احساس وظیفه است که باعث حرکت و برافروخته ماندن چراغ امید در دل ها می شود و البته دشمنانی همچون غربی ها را به مقابله با جمهوری اسلامی واداشته است چرا که اگر ما دست از اعتراض به توحش آنها برداریم، آنها با ما دشمنی نخواهند داشت.

ایشان مشکل اصلی زورگویان غربی را نفی تمدن باطل آنها از طرف جمهوری اسلامی دانستند و گفتند: باطل محکوم به زوال و نابودی است. البته برای تحقق این امر باید اقدام و ایستادگی کرد و از بی عملی، فرار، لبخند زدن و تحسین باطل که باعث پیشروی آن می شود پرهیز کرد.

متن مشروح بیانات به شرح ذیل است:

بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله ربّ العالمين و الصّلاة و السّلام على سيّدنا و نبيناّ ابى القاسم المصطفى محمّد و على آله الاطيبين الاطهرين المنتجبين الهداة المهديّين سيّما بقيّة الله فى الارضين.

تشکر می‌کنم از این کار بزرگی که مجموعه‌ی شماها اقدام کردید؛ [یعنی] تشکیل بزرگداشت شهدای امدادگر در طول سالهای متمادی، چه در دفاع مقدّس و چه بعد از آن. کار بسیار لازم و مهمی بوده و امیدواریم که ان شاء الله تأثیرات مطلوب را بگذارد.

این ابتکاراتی که آقای کولیوند ذکر کردند در این متن زیبایی که خواندند که این کارها انجام گرفته، اینها باید مخاطب و مستمع پیدا کند. صرف اینکه شما ابتکار کنید و یک بازی خوب درست کنید یا یک کتاب خوب بنویسید یا یک فیلم خوب تولید کنید، کافی نیست. این چیزهایی که شما گفتید، انسان را سر شوق می‌آورد و خیلی خوب است؛ منتها باید کاری کنید که در یک کشور هشتاد میلیونی، بیست میلیون مخاطب داشته باشد؛ یعنی واقعاً ترویج کنید؛ این مهم است. راهش را پیدا کنید؛ می‌توانید. اگر جوانهای ما در زمینه‌هایی که حالا زیرساخت‌اش وجود دارد آن چیزهایی را که زیرساخت ندارد، عرض نمی‌کنم بتوانند بنشینند فرصت کنند فکر کنند و دنبال راهکار و ابتکار بگردند، مسلّم به جاهای خیلی خوبی خواهند رسید؛ این را ما، هم در صنعت امتحان کردیم، هم در ادبیّات و هنر امتحان کردیم، هم در سیاست امتحان کردیم، هم در فعالیت ساخت و ساز در بخشهای مختلف امتحان کردیم.

اگر جوانها با انگیزه و همت وارد کار بشوند، همت کنند و دنبال کار را بگیرند، هیچ کار نشدنی‌ای وجود ندارد. آن جاهایی هم که زیرساخت در کشور ندارد، می‌شود آن زیرساخت را بتدریج ایجاد کرد. همین پیشرفت‌هایی که امروز در بخشهای مختلف مشاهده می‌کنید، هیچ کدام زیرساخت ملی نداشته. ما الان هزارها کتاب خواندنی مربوط به شهدا داریم که واقعاً خواندنی است و هر کدام را که انسان فرصت می‌کند نگاه کند و بخواند، جذاب است واقعاً این جور است در حالی که ما قبل از انقلاب، زمینه‌ی کار هنری و فعالیت‌های هنری بخصوص در زمینه‌ی داستان‌نداشتیم؛ خیلی خیلی بندرت و کم، آن هم در سطح پایین. امروز سطح کار بالا است؛ این زیرساخت را جوانهای ما ایجاد کردند، هنرمندهای ما ایجاد کردند. بنابراین، می‌توانید پیش بروید و ان شاء الله انجام بدهید.

در مورد امدادگران و فضائل بزرگ اینها کم صحبت شده؛ حالا ان شاء الله بعد از این، با تشکیل این دبیرخانه‌ی شما و کارهای شما، بیشتر بشود. من دو سه جمله در این زمینه عرض می‌کنم. رزمنده نیاز دارد به آموزش، به سلاح؛ اما آن کسی که این آموزش را به او می‌دهد و این سلاح را به او می‌دهد، غالباً در خارج از معرکه‌ی نبرد این خدمت را به رزمنده می‌کند. رزمنده احتیاج دارد به امداد، به پانسمان، به باند، به جلوگیری از خون‌ریزی، به رساندن به درمانگاه و بیمارستان؛ آن کسی که این کارها را و این پشتیبانی‌ها را از رزمنده می‌کند، در وسط معرکه است؛ این تفاوت فوق‌العاده مهمی است بین این دو نوع پشتیبانی. امدادگر، در زیر باران گلوله و ترکش، به فکر نجات دیگری است. رزمنده‌ی ما دو کار دارد: یکی اینکه دشمن را عقب براند، یکی اینکه خودش را حفظ کند؛ اما امدادگر ما به فکر حفظ خود نیست، به فکر حفظ دیگران است و برای حفظ دیگران وارد میدان می‌شود. آن چیزی که در این گوشه کنار کتابهای خاطرات رزمنده‌ها گاهی انسان مشاهده می‌کند از کارهایی که این امدادگران انجام دادند، واقعاً شگفت‌انگیز است! آن گذشت اینها و [کارهای] اینها، با آن سختی‌ها، با آن دشواری‌ها؛ این را باید تبیین کرد برای مردم تا بدانند و بفهمند.

یک نکته‌ی دیگر این است که امدادگران ما مظهر صفات انسانی و انسان دوستی بودند. ما مواردی را مشاهده کردیم که امدادگران حتی به دشمنی که اسیر شده و مجروح است کمک می‌کردند؛ این کار خیلی بزرگی است. خب دشمن در میدان جنگ آمده شما را بگشود، مقابله به مثل اقتضا می‌کند که شما هم بخواهید او را بکشید؛ اما شما وقتی که آن کوله‌ی امدادگری را به دوش می‌اندازید یا می‌روید پشت خط مقدم، آنجا بیمارستان صحرایی تشکیل می‌دهید و آنجا امداد می‌کنید، در واقع دارید درست عکس وضعی که دنیای بیگانه‌ی از انسانیت دارد رفتار می‌کنید و عمل می‌کنید، انسان دوستی را نشان می‌دهید. خود من دیدم که نزدیک خط مقدم حالا [اینکه] چند کیلومتر بود یادم نیست، اما خیلی کم بود پزشکان و پرستارها در بیمارستان صحرایی مشغول کار بودند، آنجا اتاق عمل جراحی تشکیل داده بودند که مایه‌ی تعجب بود؛ بُرد گلوله‌ی دشمن و خمپاره‌ی کوتاه‌بُرد دشمن به اینجا می‌رسد، اینها زیر گلوله‌ی دشمن اتاق عمل جراحی تشکیل دادند! [این] خیلی مهم است. پزشکانی در دوره‌ی دفاع مقدّس بودند که کیفشان آماده بود و به مجرّد اینکه بنا بود عملیاتی شروع بشود و اینها بروند، به اینها که یک اطلاعی داده می‌شد، اینها با تلفن به منزلشان می‌گفتند ما رفتیم! کیف را برمیداشتند راه می‌افتادند؛ یعنی اینها واقعاً یک چیزهایی نیست که به زبان قابل توصیف باشد؛ اینها را جز با ابزار هنر نمی‌شود نگه داشت و تبیین کرد و بیان کرد.

امروز ملت ما احتیاج دارد به اینکه این حرکت‌های عظیم را و این کارهای بزرگ را که از خود این ملت سر زده، از بچه‌های این ملت سر زده، بدانند؛ به این احتیاج دارد، که ما در این زمینه یک مقدار کوتاهی داریم، و [لذا خیلی‌ها] نمی‌دانند؛ و بیش از این، کوتاهی ما در انعکاس اینها به دنیا است. شما می‌بینید که در کشورهایی یک قهرمان نیمه کاره‌ای و متوسطی دارند، این را چطور بزرگ می‌کنند، درباره‌اش کتاب می‌نویسند، داستان می‌نویسند؛ بعضی‌ها هم قهرمان ندارند، قهرمان می‌سازند؛ تاریخ ندارند، تاریخ می‌سازند. ما قهرمانش را هم داریم، تاریخش را هم داریم، گذشته‌ی پُرافتخارش را هم داریم؛ این را باید منتقل کنیم، باید منعکس کنیم. این کار بزرگی است و جزو وظایف حتمی است؛ این کار دؤم؛ که هم بشناسیم، هم معرفی کنیم، هم این را تبدیل کنیم به فرهنگ عمومی؛ یعنی معلوم بشود که امداد و کمک یک وظیفه‌ی اسلامی و انسانی است و این باید در نسل‌ها جاری باشد، به طور دائم بایستی ادامه داشته باشد. این کارها، کارهای همین مجموعه‌های شما است. امیدواریم ان شاء الله این کنگره، این بزرگداشت، یک مقدّمه‌ی خوبی باشد برای اینکه این کارها پیش برود و انجام بگیرد.

آن وقت این را شما مقایسه کنید با آن حیوان های وحشی انسان صورتی که آمبولانس را بمباران می کنند، بیمارستان را بمباران می کنند، بیمار را بمباران می کنند و میکشند، کودک بی گناه و ناتوان از دفاع را بی دریغ از بین می برند! امروز دنیا دست اینها است؛ امروز حرکت جمهوری اسلامی و ایستادگی جمهوری اسلامی و «تمدن نوینی» که جمهوری اسلامی مکرر نام می آورد، برای مقابله ی با این وضع دنیا است. چه کسی می تواند ادعا کند و واقعاً باور داشته باشد که در مقابل این وحشیگری ها، این خونخواری ها، انسان وظیفه ای ندارد؟ چه کسی می تواند این را بگوید؟ همه وظیفه داریم. امروز کسانی ادعای اختیارداری دنیا را می کنند یا بر کشورهایی در دنیا حکومت می کنند که رفتارشان این است؛ کودک را میکشند، بیمار را میکشند، بیمارستان را نابود می کنند، مردم غیر نظامی را بی دریغ بمباران می کنند. خب شما [اگر] جنگ دارید، نظامی با نظامی بجنگند. حالا گاهی همین هم عادلانه نیست، ظالمانه است؛ یعنی حرکت، حرکت ظالمانه ای بوده، لکن بالاخره جنگ بین نظامی ها است. غیر نظامی را چرا میکشند؟ چرا می زنند؟ چرا خانه ها را ویران می کنند؟ امروز دنیا دست اینها است.

این، آن وظیفه ی بزرگی است که بر دوش ما است. این احساس وظیفه است که ما را به حرکت وامیدارد؛ این احساس وظیفه است که نمی گذارد چراغ امید در دل ما خاموش بشود و همین احساس وظیفه است که دشمنانی مثل این وحشی های غربی کراوات زده ی ادکلن زده ی خوش ظاهر را در مقابل جمهوری اسلامی وادار می کند به ایستادگی و دشمنی. [مشکل] اینها است؛ یعنی اگر شما به این وحشیگری ها اعتراض نکنید، اگر با آنها کنار بیایید، اگر حتی تحسینشان هم بکنید، با شما هیچ دشمنی ای نخواهند داشت؛ مشکل همین است که شما اساس این تمدن باطل را دارید رد می کنید و حق با شما است، باید هم رد کنید.

و ان شاءالله این باطل از بین خواهد رفت؛ باطل ماندنی نیست، باطل رفتنی است، بلاشک، منتها باید اقدام کرد. این جور نیست که ما بنشینیم تماشا کنیم تا باطل خودش آب بشود و از بین برود؛ نه، اینکه خدای متعال باطل را رفتنی اعلام می کند، این یعنی اگر چنانچه در مقابلش ایستادی، مبارزه کردی، کار کردی، این ماندنی نیست، این قدرت بر مقاومت ندارد. وَ لَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَ لَا تَصِيرًا؛ شما اگر سینه سپر کردید، اگر ایستادید، بدون تردید او پشت خواهد کرد؛ اما اگر شما یا نشستید یا روی خوش نشان دادید یا لبخند زدید یا فرار کردید یا او را به کارهایش تحسین کردید، نه، او از بین نمی رود، روزه روز بیشتر هم پُرروتر خواهد شد.

امیدواریم ان شاءالله خدای متعال شماها را موفق بدارد، ما را بر آنچه وظیفه ی ما است آگاه کند و توفیق بدهد که بتوانیم به این وظایف عمل کنیم.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته